

Datum: 21-10-2024

Geachte raadsleden, leden van het college,

Bij deze wil Stichting De Groene Leekerlanden bezwaar maken tegen het antwoord van het college met betrekking tot de berekening van de SPUK-vergoeding in het dossier over de gezamenlijke opvanglocatie in Koggenland. Na nadere analyse van de door het college verstrekte informatie, komen wij tot de conclusie dat de berekening die is gegeven niet correct is en niet in lijn is met de wettelijke verplichtingen van beide gemeenten onder de spreidingswet.

Volgens de spreidingswet is elke gemeente verplicht om een specifiek aantal asielzoekers op te vangen. Voor gemeente Koggenland ligt de indicatieve opgave op 149 asielzoekers, en voor gemeente Hoorn ligt deze op 399 asielzoekers. Het college stelt voor om deze aantallen samen te voegen op één locatie, namelijk in Koggenland. Echter, dit leidt tot de volgende bezwaren:

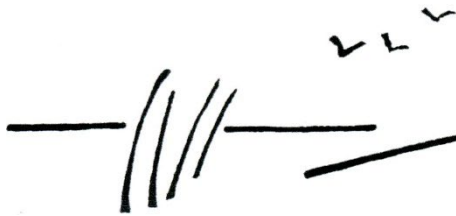
1. **Verantwoordelijkheid van gemeente Hoorn:** Gemeente Hoorn heeft een wettelijke verplichting om 399 asielzoekers op te vangen. Door deze opgave op een locatie in Koggenland onder te brengen, voldoet Hoorn niet meer zelfstandig aan haar wettelijke opgave. De spreidingswet schrijft duidelijk voor dat elke gemeente zijn eigen bijdrage moet leveren aan de spreiding van asielzoekers. Het plan dat nu wordt voorgesteld, zou betekenen dat Hoorn deze verantwoordelijkheid verschuift naar Koggenland, wat juridisch niet is toegestaan.
2. **SPUK-vergoeding onterecht toegewezen:** De berekening van de SPUK-vergoeding zoals voorgesteld door het college gaat uit van een compensatie voor extra opvangplekken boven de opgave van Koggenland. Echter, de 399 plekken die door Hoorn op Koggenlands grondgebied worden gerealiseerd, kunnen niet worden beschouwd als "extra" opvangplekken voor Koggenland, omdat deze vallen onder de wettelijke opgave van Hoorn. Dit betekent dat Koggenland geen recht heeft op de door het college voorgestelde SPUK-vergoedingen voor deze plekken, aangezien dit zou neerkomen op een dubbele claim voor plekken die wettelijk onder de verantwoordelijkheid van Hoorn vallen.
3. **Risico's voor gemeente Hoorn:** Het verschuiven van de verantwoordelijkheid naar Koggenland betekent dat Hoorn niet voldoet aan de wettelijke eisen van de spreidingswet. Dit kan leiden tot juridische en bestuurlijke complicaties voor Hoorn, omdat zij hun verplichting om zelfstandig 399 asielzoekers op te vangen niet nakomen. Gemeente Hoorn kan hiervoor mogelijk worden aangesproken door de landelijke overheid, wat negatieve gevolgen kan hebben voor beide gemeenten.

Wij verzoeken het college en de raad om deze punten in overweging te nemen en te heroverwegen of het huidige plan en de bijbehorende SPUK-berekeningen juridisch houdbaar zijn. Het is van groot belang dat zowel Koggenland als Hoorn voldoen aan hun wettelijke verplichtingen, zonder de lasten op oneigenlijke wijze te verschuiven. We roepen de raad dan ook op om deze kwestie opnieuw te bekijken en de gevolgen van dit plan zorgvuldig af te wegen.

Zie onderstaande verwijzing naar de wetgeving:

Met vriendelijke groet,

Rob Zechner
Voorzitter Stichting De Groene Leekerlanden



Datum: 21-10-2024

Bron: Bron: Juridische basis en interpretatie van de spreidingswet en SPUK-regelingen

De Wet gemeentelijke taak opvang asielzoekers (spreidingswet) stelt dat iedere gemeente individueel verantwoordelijk is voor de opvang van een indicatief aantal asielzoekers. Deze opgave wordt door de Rijksoverheid bepaald op basis van factoren zoals het aantal inwoners en de capaciteit van de gemeente. Gemeente Koggenland heeft een opgave van 149 opvangplekken, terwijl gemeente Hoorn verantwoordelijk is voor de opvang van 399 asielzoekers.

Volgens de wet is elke gemeente verplicht om zelfstandig aan haar opgave te voldoen. Het overdragen van deze verantwoordelijkheid naar een andere gemeente zonder adequate juridische afspraken is niet toegestaan. Zelfs als de opvangplekken fysiek in Koggenland worden gerealiseerd, blijft Hoorn verantwoordelijk voor het realiseren van de 399 opvangplekken op een manier die voldoet aan de wettelijke eisen van de spreidingswet. Het enkel verschuiven van de opvangplekken naar een andere gemeente zonder dat de eigen verantwoordelijkheid wordt gewaarborgd, is juridisch niet mogelijk.

Daarnaast kunnen SPUK-vergoedingen (Specifieke Uitkeringen) alleen worden geclaimd voor opvangplekken die door een gemeente boven haar indicatieve opgave worden gerealiseerd. In het geval van Koggenland kan geen SPUK-vergoeding worden opgevoerd voor de 399 opvangplekken van Hoorn, omdat die vallen onder de verantwoordelijkheid van Hoorn. Als beide gemeenten ervoor kiezen om de opvang gezamenlijk te organiseren, moeten duidelijke afspraken worden gemaakt over hoe de wettelijke verantwoordelijkheden en de vergoedingen worden verdeeld.

Indien een gemeente zoals Hoorn niet zelfstandig voldoet aan de wettelijke opgave, kan de Rijksoverheid sancties opleggen of verplichtingen afdwingen om de opgave alsnog te realiseren. Dit betekent dat Hoorn, zelfs wanneer de opvangplekken in Koggenland worden gerealiseerd, verantwoordelijk blijft voor het naleven van de spreidingswet en voor het realiseren van de 399 opvangplekken.

Op basis van deze wettelijke kaders is het voorstel van het college met betrekking tot de SPUK-berekening onjuist, en kan gemeente Hoorn niet voldoen aan haar verplichtingen onder de spreidingswet zonder zelfstandig verantwoordelijkheid te nemen voor haar opgave.